

v tomto případě tím, že padělané lístky umožňovaly koupí chleba osobě neoprávněné a byly způsobilé mařiti náležitou distribuci této potravin, kterou stát v zájmu celku dle určitých pravidel provádí.

### Čís. 221.

**Vstříknutí látky, jež jest jinak způsobilým prostředkem k vyhnání plodu, do dělohy jest pokusem vyhnání plodu, třeba v konkrétním případě nenalézal se plod v děloze, nýbrž mimo ni v dutině břišní.**

(Rozh. ze dne 26. června 1920, Kr II 24 20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované Františky M. do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 16. prosince 1919, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou spoluvinou na pokusu vyhnání plodu ze života dle §§ 5, 8, 144 tr. zák.

### Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje zmateční důvod § 281 čís. 5 tr. ř., poněvadž rozsudek neuvádí důvodů pro výrok, že stěžovatelce byly známy následky stříknutí lysoformu do rodidel těhotné ženy. Stížnost shledává tento nedostatek tím závažnějším, ježto se stěžovatelka hájila tvrzením, že vstříknutí lysoformu do rodidel těhotné ženy předsevzala jen proto, by ji uklidnila a se jí zbavila. Jest ovšem pravda, že rozsudek neodůvodňuje zvláště výrok stížností označený. Než výrok ten vložen jest jen mimochodem do odstavce důvodů, kde zabývá se rozsudek otázkou, možno-li mluvit o zločinném pokusu v případě, kdy šlo o těhotenství mimo dělohu, při čemž plod vůbec nemohl dospěti ku zralosti. Rozsudek již dříve zkoumal otázku zlého úmyslu stěžovatelčina, jež se ostatně nezalostí účinků své manipulace ani nedovolávala, a dospěl na základě uvedených jím výsledků trestního řízení ku přesvědčení, že stěžovatelka vedena byla úmyslem, aby plod vyhnala, by jej z dělohy vypudila. Za takového stavu věci nelze shledati zmatku v tom, že rozsudek zcela podružnou zmínku stran znalosti účinků prostředku, jehož stěžovatelkou, zkušenou porodní babičkou za účelem vyhnání plodu bylo použito, zvláště neodůvodňuje. Zmateční stížnost označuje dále výrok soudu z důvodu § 281 č. 9 a) tr. ř. zmatečným, ježto znalci zjištěná nemožnost, aby vstříknutím lysoformu do dělohy plod mimo dělohu se nalézající byl vyhnán, činí pokus absolutně nezpůsobilým a proto beztrestným. Než o nezpůsobilém pokusu možno mluvit jen tehdy, nebylo-li tu vůbec předmětu, proti němuž trestní jednání čelilo, aneb byl-li prostředek takový, že jím v žádném případě za žádných okolností zamýšleného účinku nemohlo býti docíleno. Byl-li tu způsobilý předmět trestního činu a měla-li nezpůsobilost prostředku důvod svůj jen v okolnostech konkrétního případu, pak nelze uznati pokus beztrestným. Tomu však jest tak v tomto případě. Byť i plod nenalézal se v konkrétním případě, jako normálně, v děloze, nýbrž v dutině břišní mimo dělohu, zjistil přece soud nalézací

na základě posudku znaleců, že šlo o plod, v době pokusu živý, tedy o způsobilý předmět zločinného útoku. Rovněž zjistil soud, že vstříknutí roztoku lysolu do dělohy jest samo o sobě způsobilým prostředkem ku vyhnání plodu, jestliže se tento, jak pravidelně, nalézá v děloze. Za takovýchto okolností sluší v tom, že se plod v konkrétním případě nenalézal v děloze, nýbrž na místě abnormálním, shledati souhlasně s rozsudkem jen okolnost nahodilou, jež byla toho příčinou, že se pokus nezdařil. Jen okolnosti konkrétního případu činily pokus stěžovatelčin, vyhnati živý plod S-ové ze života neúčinným a právem shledán byl dotčený pokus stěžovatelčin, plod ten prostředkem o sobě nezpůsobilým vyhnati, dle §§ 5, 8, 144 tr. z. trestným.

### Čís. 222.

**Území, jež bylo mírovou smlouvou nově přiřknuto Československé republice, zůstává cizozemskem ve smyslu § 234 odst. 2 tr. zák., dokud nebylo inkorporováno.**

(Rozh. ze dne 26. června 1920, Kr II 153 20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného Ervína N., podané rodiči jeho Viktorem a Bertou Navrátilovými do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudu v Brně ze dne 16. dubna 1920, pokud jím byl uznán vinným přečinem a přestupkem předražování spáchaným ve Valčicích a obžalovaného tohoto trestního činu dle § 259, čís. 3 tr. ř. sprostil.

### Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje nepřislusnost soudu nalézacího dle § 14 odst. 3 zák. ze dne 17. října 1919 čís. 567 sb. z. a n., dovozujíc, že obžalovaného, který má řádné bydliště ve Valčicích (Feldsberg) u Břeclavi, tedy v území, které bylo sice přikázáno smlouvou St. Germainskou státu československému, ale dosud nebylo inkorporováno, nutno pokládati za cizince, který nemůže býti vedle § 234 tr. z. trestán v tuzemsku pro přečiny a přestupky, jichž se dopustil v území státu cizího. Uplatňuje tedy zmateční stížnost vlastně důvod zmatečnosti č. 9 a) § 281 tr. ř., tvrdíc, že čin obžalovanému za vinu kladený, nezakládá trestního činu, náležejícího k příslusnosti tuzemských soudů. Stížnost jest částečně oprávněna. Dle čl. 27 odstavce 6 mírové smlouvy St. Germainské případně republiky čs. od státu rakouského pohraniční území, kterým probíhá železná dráha z Mikulova do Valčic, s městem Valčicemi (Feldsberg). Dle čl. 381 odstavce 5 nabude mírová smlouva mezinárodní platnosti, jakmile bude ratifikována třemi velmocemi. Jak jest soudu známo, byla teprve dne 26. května 1920 smlouva St. Germainská po předcházejícím schválení Itálií a Anglií schválena sněmovnou francouzskou, takže třeba ještě ratifikace se strany senátu francouzského. Inkorporace nového území nebyla však dosud provedena, jak jest patrné ze sbírky zákonů a nařízení. Jest tedy správný náhled zmateční stížnosti, že obžalovaný, který má řádné bydliště ve Valčicích, byl v době spáchání činu, v lednu až